



Документ за разглеждане в заседание

B8-0477/2018

15.10.2018

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

внесено вследствие на въпроси с искане за устен отговор B8-0411/2018 и B8-0412/2018

съгласно член 128, параграф 5 от Правилника за дейността

относно Конференцията на ООН по изменението на климата през 2018 г. в Катовице, Полша (COP 24) (2018/2598(RSP))

Адина-Йоана Вълян, Петер Лизе, Йо Лайнен, Гербен-Ян Гербранди, Естефания Торес Мартинес, Бас Ейкхаут, Пиерникола Педичини
от името на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните

Резолюция на Европейския парламент относно Конференцията на ООН по изменението на климата през 2018 г. в Катовице, Полша (COP 24) (2018/2598(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКООНИК) и Протокола от Киото към нея,
- като взе предвид Парижкото споразумение, Решение 1/CP.21, 21-вата конференция на страните (COP 21) по РКООНИК и 11-ата конференция на страните, изпълняваща функциите на събрание на страните по Протокола от Киото (CMP 11), проведена в Париж, Франция, от 30 ноември до 11 декември 2015 г.,
- като взе предвид 18-ата конференция на страните (COP 18) по РКООНИК и 8-мата конференция на страните, изпълняваща функциите на събрание на страните по Протокола от Киото (CMP 8), проведена в Доха, Катар, от 26 ноември до 8 декември 2012 г., както и приемането на изменение на Протокола за установяване на втори период на ангажименти по Протокола от Киото от 1 януари 2013 г. до 31 декември 2020 г.,
- като взе предвид отварянето за подписване на Парижкото споразумение в седалището на Организацията на обединените нации (ООН) в Ню Йорк на 22 април 2016 г. и факта, че то остана отворено до 21 април 2017 г., както и че 195 държави са подписали Парижкото споразумение, а 175 държави са депозирали инструменти за неговото ратифициране,
- като взе предвид 23-тата конференция на страните (COP 23) по РКООНИК, 13 ата сесия на събранието на страните по Протокола от Киото (CMP 13) и 2-рата сесия на конференцията на страните, изпълняваща функциите на събрание на страните по Парижкото споразумение (CMA 2), проведена в Бон, Германия, от 4 до 16 ноември 2017 г.,
- като взе предвид Програмата на ООН до 2030 г. за устойчиво развитие и целите за устойчиво развитие (ЦУР),
- като взе предвид своята резолюция от 3 юли 2018 г. относно дипломацията по въпросите на климата¹,
- като взе предвид своята резолюция от 4 октомври 2017 г. относно Конференцията на ООН по изменението на климата през 2017 г. в Бон, Германия (COP 23)²,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 20 юли 2016 г., озаглавено „Ускоряване на прехода на Европа към нисковъглеродна икономика“

¹ Приети текстове, P8_TA(2018)0280.

² ОВ С 346, 27.9.2018 г., стр. 70.

(COM(2016)0500),

- като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 15 февруари 2016 г., 30 септември 2016 г., 23 юни 2017 г. и 22 март 2018 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 13 октомври 2017 г., 26 февруари 2018 г. и 9 октомври 2018 г.,
- като взе предвид Решение (ЕС) 2017/1541 на Съвета от 17 юли 2017 г. за сключване от името на Европейския съюз на изменението от Кигали на Монреалския протокол за веществата, които нарушават озоновия слой¹,
- като взе предвид внасянето на 6 март 2015 г. от страна на Латвия и на Европейската комисия пред РКООНИК на планираните национално определени приноси (НОП) на ЕС и неговите държави членки,
- като взе предвид петия доклад за оценка (AR5) на Междуправителствения комитет по изменението на климата (МКИК), неговия обобщителен доклад и специалния доклад на МКИК относно въздействието на глобалното затопляне с 1,5°C,
- като взе предвид осмия обобщителен доклад на Програмата на Обединените нации за околната среда (ЮНЕП) от ноември 2017 г., озаглавен „Разликите по отношение на емисиите за 2017 г.“, както и нейния трети доклад относно разликите по отношение на адаптирането за 2017 г.,
- като взе предвид доклада на Международната агенция по енергетика (МАЕ), озаглавен „Глобален доклад относно състоянието на енергетиката и CO₂ за 2017 г.“,
- като взе предвид становището относно глобалния климат през 2017 г. от Световната метеорологична организация (СМО) от март 2018 г. и 13-ия бюлетин на СМО за парниковите газове от 30 октомври 2017 г.,
- като взе предвид доклада на Световния икономически форум, озаглавен „Доклад за глобалните рискове за 2018 г.“²,
- като взе предвид изявлението на групата „Зелен растеж“ от 5 март 2018 г., подписано от 14 министри на ЕС на околната среда и климата, озаглавено „Финансиране на действията в областта на климата на ЕС – увеличаване на разходите в областта на климата и включване в следващата многогодишна финансова рамка (МФР)“³,
- като взе предвид доклада, публикуван от Съвместния изследователски център на Комисията през ноември 2017 г., озаглавен „CO₂ – капацитет за подпомагане на

¹ ОВ L 236, 14.9.2017 г., стр. 1.

² http://www3.weforum.org/docs/WEF_GRR18_Report.pdf

³

http://www.bmub.bund.de/fileadmin/Daten_BMU/Download_PDF/Europa_International/green_growth_group_financing_climate_action_bf.pdf

- наблюдението и проверката на оперативните антропогенни емисии на CO₂¹,
- като взе предвид Декларацията от Феърбенкс, приета от министрите на външните работи на арктическите държави по време на 10-ата среща на министрите на страните от Арктическият съвет, състояла се във Феърбенкс, Аляска, на 10 – 11 май 2017 г.,
 - като взе предвид първото издание на срещата на върха „Една планета“, проведена в Париж на 12 декември 2017 г., и приетите на нея 12 ангажимента,
 - като взе предвид енцикликата на папа Франциск „*Laudato si*“,
 - като взе предвид Декларацията от Мезеберг от 19 юни 2018 г.,
 - като взе предвид член 128, параграф 5 и член 123, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че Парижкото споразумение влезе в сила на 4 ноември 2016 г., като 181 от 197-те страни по Конвенцията са депозирали пред ООН своите инструменти за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване (към 11 октомври 2018 г.);
- Б. като има предвид, че на 6 март 2015 г. ЕС представи на РКООНИК планираните национално определени приноси (ПНОП) на ЕС и на неговите държави членки и с това се ангажира с обвързваща цел за намаляване на емисиите на парникови газове на своята територия с най-малко 40% до 2030 г. в сравнение с нивата от 1990 г.;
- В. като има предвид, че поетите досега ангажименти от страните по Парижкото споразумение няма да бъдат достатъчни за постигане на общата цел; като има предвид, че понастоящем представеният от ЕС и неговите държави членки национално определен принос (НОП) също не е в съответствие с целите, посочени в Парижкото споразумение, и следователно е необходимо да бъде преразгледан;
- Г. като има предвид, че основните елементи от законодателството на ЕС, които допринасят за постигане на НОП на ЕС, и по-специално Директивата за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и Директивата относно енергийната ефективност, бяха приети с по-амбициозни цели за постигане на намаляване на емисиите на парникови газове в ЕС с най-малко 45% до 2030 г.; като има предвид, че намалението от 45% в ЕС до 2030 г. все още не е достатъчен принос за постигане на целите от Парижкото споразумение и на целта за средата на столетието за постигане на нулеви емисии;
- Д. като има предвид, че прозрачността в измерването на емисиите е ключова за постигане на значителен напредък в намаляването на емисиите на парникови газове в световен мащаб по справедлив начин;
- Е. като има предвид, че след три години, през които цифрите останаха непроменени, през 2017 г. емисиите на парникови газове в света и в ЕС се увеличиха; като има

¹ <http://copernicus.eu/news/report-operational-anthropogenic-co2-emissions-monitoring>

- предвид, че това повишаване е разпределено неравномерно в целия свят;
- Ж. като има предвид, че множеството екстремни метеорологични събития и температурни рекорди през 2017 г. повишиха неотложността от предприемането на глобални действия в областта на климата;
- З. като има предвид, че прилагането на амбициозна политика за смекчаване на изменението на климата може да създаде растеж и работни места; като има предвид обаче, че някои конкретни сектори са уязвими от гледна точка на изместването на въглеродни емисии, ако амбицията не е сравнима на други пазари; като има предвид, че във връзка с това е необходима подходяща защита срещу изместването на въглеродните емисии с цел защита на работните места в тези конкретни сектори;
- И. като има предвид, че изменението на климата умножава редица други заплахи, които засягат в непропорционална степен развиващите се държави; като има предвид, че сушите и други неблагоприятни метеорологични явления намаляват и унищожават ресурсите, от които бедните хора са пряко зависими за своето препитание, и предизвикват повишена конкуренция за оставащите ресурси, давайки своя принос за хуманитарните кризи и за напрежението, насилственото разселване, радикализацията и конфликтите; като има предвид, че има доказателства, че изменението на климата е изиграло роля при размириците и разпространението на насилието в Близкия изток, региона на Сахел и Африканския рог, което има отражение далеч отвъд тези региони;
- Й. като има предвид, че докладът на МКИК относно въздействието на глобалното затопляне с 1,5°C допълнително показва, че въздействието на такова увеличение на температурата е вероятно да бъде значително по-малко от това при увеличение с 2°C;
- К. като има предвид, че дългосрочният успех на смекчаването на последиците от изменението на климата изисква много по-решителни действия, по-специално от развитите държави, за да се излезе от въглеродната икономика и да се насърчи съобразен с изменението на климата растеж, включително в развиващите се държави; като има предвид, че трябва да бъдат полагани постоянни усилия за укрепване на финансовата и технологичната подкрепа, както и подкрепата за изграждане на капацитет в развиващите се държави;
- Л. като има предвид, че неизпълнението от страна на основните източници на емисии да намалят емисиите си на парникови газове в съответствие с действията, необходими за ограничаване на покачването на средната глобална температура на 1,5°C или 2°C, изостря огромните вече размери и разходи за необходимото адаптиране към изменението на климата, което води до особено сериозни последици за най-слабо развитите държави и развиващите се малки островни държави; като има предвид, че следва да бъдат подкрепени всички инициативи на най-слабо развитите държави и развиващите се малки островни държави за предоставяне на информация за рисковете и ранни предупреждения;
- М. като има предвид, че все по-голямата разлика между нуждите от адаптиране и усилията за адаптиране трябва спешно да бъде преодоляна чрез много по-силни

мерки за смекчаване на последиците и за адаптиране;

- Н. като има предвид, че е неприемливо разходите за адаптиране да бъдат поемани на местата, където възникват, и че тези, които носят основната отговорност за емисиите на парникови газове, трябва да поемат по-голямата част от глобалната тежест;
- О. като има предвид, че член 7 от Парижкото споразумение поставя глобална цел за адаптиране и тази цел сега трябва незабавно да бъде приведена в действие; като има предвид, че националните планове за адаптацията следва да играят важна роля;
- П. като има предвид, че горите допринасят съществено за смекчаването на последиците от изменението на климата и за адаптирането към него; като има предвид, че обезлесяването води до почти 20% от световните емисии на парникови газове и то се дължи по-специално на разширяването на промишленото животновъдство, производството на соя и палмово масло, включително за пазара на ЕС; като има предвид, че ЕС следва да намали своя непряк принос за обезлесяването (продукти, произведени в резултат на обезлесяване), за което носи отговорност;
- Р. като има предвид, че земята е оскъден ресурс и използването ѝ за производство на традиционни суровини за биогорива от първо поколение може да влоши продоволствената несигурност и да унищожи поминъка на бедните хора в развиващите се държави, по-специално чрез заграбване на земята, принудително разселване, замърсяване и нарушаване на правата на коренното население; като има предвид, че схемите за компенсирание на въглеродните емисии и за повторно залесяване могат също да причинят такива вреди, ако не са правилно разработени и прилагани;
- С. като имат предвид, че технологиите, необходими за безопасно и ефикасно улавяне и съхранение на въглерод (УСВ), остават недоказани, и по-специално геоинженерството, свързано със създаването на изкуствени въглеродни погълтители, се свързва с рискове с неизвестен мащаб; като има предвид, че поради това УСВ не може да бъде отчетено като част от каквото и да било решение за смекчаване на последиците от изменението на климата и следва да бъде предотвратено да замъгли спешната необходимост от радикално засилване на действията в областта на климата чрез използването на съществуващи технологии и осъществими промени в системите и начина на живот;
- 1. припомня, че изменението на климата, което причинява и умножава други рискове, е едно от най-неотложните предизвикателства пред човечеството и че всички държави и всички участници в световен мащаб трябва да направят всичко възможно да се борят срещу него чрез силни индивидуални действия; подчертава също така, че своевременното международно сътрудничество, солидарността, както и последователният и постоянен ангажимент за съвместно действие са единственото решение, за да се поеме колективната отговорност за запазване на цялата планета и нейното биологичното разнообразие в полза на сегашните и бъдещите поколения; подчертава, че ЕС е готов да продължи да играе водещата си роля в тези глобални усилия, като същевременно гарантира устойчиво

икономическо развитие с ниски емисии на парникови газове, което осигурява енергийна сигурност – конкурентно предимство за европейските индустрии и създаването на работни места;

Научни основания за действията в областта на климата

2. припомня, че Световната метеорологична организация потвърди 2015, 2016 и 2017 г. за трите най-топли документирани години, водещи до много силно изразена топлина в Арктика, което ще има трайни последици върху цялостното ниво на моретата и метеорологичните условия по целия свят;
3. счита, че би могло да се избегне силното и най-вероятно необратимото въздействие на повишаването на температурите в световен мащаб с 2°C, ако се преследва по-амбициозната цел за 1,5°C, но това би изисквало нарастващите световните емисии на парникови газове да бъдат сведени до нетна нулева стойност най-късно до 2050 г.; подчертава, че необходимите технологични решения са налични и стават все по-изгодни в икономическо отношение, както и че всички политики на ЕС следва да бъдат максимално съобразени с дългосрочните цели на Парижкото споразумение и редовно преразглеждани, за да останат в съответствие с тези цели; поради това очаква с интерес заключенията на специалния доклад на МКИК от 2018 г. относно въздействието на глобално затопляне с 1,5°C спрямо нивата от преиндустриалния период;
4. подчертава, че според СЗО изменението на климата влияе върху социални и екологични фактори, определящи здравето – чист въздух, безопасна питейна вода, достатъчно храна и сигурен подслон, както и че между 2030 г. и 2050 г. се очакват 250 000 допълнителни смъртни случая годишно от недохранване, малария, дизентерия и топлинен стрес; отбелязва, че крайно високите температури на въздуха допринасят пряко за смърт от сърдечносъдови и респираторни заболявания, особено сред възрастните хора; признава, че изменението на климата е катализатор за конфликти; счита, че цялостното изпълнение на ангажиментите по Парижкото споразумение значително би допринесло за укрепването на сигурността и мира в Европа и света;

Ратифициране на Парижкото споразумение и изпълнение на ангажиментите

5. приветства безпрецедентния темп на ратифициране на Парижкото споразумение, както и мобилизирането в световен мащаб и решителността както на държавни, така и на недържавни участници по отношение на неговото цялостно и бързо прилагане, както беше изразено в ангажиментите, поети в рамките на важни световни събития като Северноамериканската среща на върха по въпросите на климата от 2017 г., проведена в Чикаго на 4 – 6 декември 2017 г., срещата на върха „Една планета“, проведена в Париж на 12 декември 2017 г., и срещата на върха за глобални действия в областта на климата, проведена в Сан Франциско на 12 – 14 септември 2018 г.;
6. подчертава, че настоящите НОП биха ограничили глобалното затопляне до повишаване на температурата само с около 3,2°C¹ и дори не биха достигнали до

¹ ЮНЕП, „Разликите по отношение на емисиите за 2017 г. – разликите по отношение на емисиите и

2°C; призовава всички страни по Споразумението да дадат конструктивен принос към процеса, който предстои да бъде въведен до 2020 г., когато НОП трябва да бъдат актуализирани, и да гарантират, че техните НОП са в съответствие с дългосрочната цел за температурата, определена в Парижкото споразумение, за задържане на покачването на температурата в световен мащаб значително под 2°C спрямо предииндустриалните равнища и за полагане на усилия за ограничаване на повишаването дори в по-голяма степен – до 1,5°C; признава, че настоящите ангажименти, включително ангажиментът, поет от Съюза и неговите държави членки, не са достатъчни за постигане на целите на Споразумението; поради това подчертава, че глобалните емисии на парникови газове следва да достигнат своя пик възможно най-скоро и че всички страни по Споразумението, особено ЕС и всички държави от Г-20, трябва да увеличат усилията си и да актуализират своите НОП до 2020 г. след провеждането на диалога „Таланоа“ през 2018 г., за да се преодолее оставащата разлика при постигането на тази цел;

7. счита, че ако други големи икономики не поемат ангажименти, сравними с тези на ЕС относно намаленията на емисиите на парникови газове, ще бъде необходимо да се запазят разпоредбите относно изместване на въглеродни емисии, и по-специално тези, насочени към сектори с висок риск от изместване на въглеродни емисии, за да се гарантира конкурентоспособността на европейската промишленост в световен план;
8. изразява съжаление, че в повечето трети държави, които поели ангажименти в рамките на Парижкото споразумение, дебатът относно увеличаването на техния принос едва започва много бавно; следователно изисква от Комисията да рационализира съображенията на ЕС за увеличаване на ангажимента му чрез полагане на по-големи усилия, за да мотивира други партньори да направят същото;
9. подчертава значението на прилагане на амбициозна политика в областта на климата от страна на ЕС с цел той да действа като заслужаващ доверие и надежден партньор в световен мащаб, на поддържане на глобалната водеща роля на ЕС в областта на климата и на присъединяването му към Парижкото споразумение; приветства споразумението между Европейския парламент и Съвета за повишаване на целите за енергията от възобновяеми източници и енергийна ефективност съответно на 32% и 32,5% до 2030 г., което ще доведе до намаляване на емисиите на парникови газове с над 45% до 2030 г.; поради това приветства коментарите на Комисията за актуализиране на НОП на ЕС, така че да отразяват тази по-висока амбиция, и за увеличаване на целта за намаляване на емисиите до 2030 г.; призовава Комисията да изготви до края на 2018 г. амбициозна стратегия на ЕС за нулеви емисии до средата на века, като предвиди икономически ефективен курс към достигане на целта за нетни нулеви емисии, приета в Парижкото споразумение, и на икономика с нетни нулеви въглеродни емисии в Съюза най-късно до 2050 г. съгласно справедливия дял на Съюза от оставащия глобален бюджет за въглерода; подкрепя актуализиране на НОП на Съюза с валидна за цялата икономика цел за намаляване с 55% на вътрешните емисии на парникови газове до 2030 г. в сравнение с нивата от 1990 г.;

последниците от тях“), стр. 18.

10. приветства обявлението на генералния секретар на ООН относно организирането на среща на върха по въпросите на климата през септември 2019 г. успоредно със 74-тото Общо събрание с цел ускоряване на действията по отношение на климата за постигане на целите на Парижкото споразумение, и по-специално за насърчаване на по-голяма амбициозност на ангажиментите в областта на климата; призовава ЕС и неговите държави членки да подкрепят тези усилия, като покажат ангажираност и политическа воля за засилване на собствените си ангажименти, и да насърчават силния принос на други страни по Споразумението;
11. изразява съжаление по повод изявлението на президента на САЩ Доналд Тръмп за намерението му за оттегляне на Съединените щати от Парижкото споразумение и счита, че това е крачка назад; изразява своето задоволство, че всички главни страни по Парижкото споразумение потвърдиха своя ангажимент за неговото изпълнение след изявлението на президента Тръмп; силно приветства продължаващата мобилизация за действия в областта на климата от страна на по-големите щати, градове, университети и други недържавни участници в САЩ в рамките на кампанията „we are still in“ (все още участваме);
12. подчертава, че по-специално след изявлението на президента Тръмп е важно да се приемат подходящи разпоредби срещу изместването на въглеродни емисии; призовава Комисията да разгледа ефективността и законосъобразността на допълнителни мерки за защита на промишлените отрасли, изложени на риск от изместване на въглеродни емисии, като например гранична данъчна въглеродна корекция и такса за потребление, по-специално по отношение на продуктите, произхождащи от държави, които не изпълняват своите ангажименти съгласно Парижкото споразумение;
13. приветства влизането в сила на Изменението от Кигали на Монреалския протокол на 1 януари 2019 г., като 27 страни досега са депозирали ратификационните си инструменти, включително седем държави членки; призовава всички страни по Монреалския протокол, особено тези държави членки, които все още не са представили своите инструменти за ратифициране, да предприемат всички необходими стъпки за неговото бързо ратифициране, за да се осигури необходимият принос към прилагането на Парижкото споразумение и да се изпълнят средносрочните и дългосрочните цели по отношение на климата и енергията;
14. приветства ратифицирането на Изменението от Доха на Протокола от Киото от страна на всички държави членки и депозиранието на общата за Съюза ратификация на 21 декември 2017 г.; счита, че тази стъпка ще даде важни лостове за въздействие при преговорите с цел успешно приключване на преговорите по въпросите на климата през 2018 г. и благодарение на общите усилия ще постигне ефективно намаляване на емисиите на парникови газове;
15. подчертава, че изпълнението и амбицията преди 2020 г. бяха ключов въпрос по време на преговорите на COP 23; приветства решението за провеждане на два прегледа на постигнатото по време на конференциите на страните през 2018 г. и 2019 г.; призовава Комисията и държавите членки да подготвят приноси за намаляване на емисиите до 2020 г., които да бъдат представени в рамките на

прегледа на постигнатото за периода преди 2020 г. по време на COP 24; счита, че това са важни стъпки към постигане на целта за повишаване на амбициите за периода след 2020 г. от страна на всички страни по Споразумението, и поради това очаква с интерес резултатите от първия преглед на постигнатото в Катовице, които следва да бъдат под формата на решение на COP, с което се потвърждава отново ангажиментът за увеличаване преди 2020 г. на амбицията на страните по Споразумението за НОП до 2030 г. с цел привеждането им в съответствие с дългосрочните цели на Парижкото споразумение;

16. призовава Комисията и държавите членки да използват комуникационни стратегии и дейности за увеличаване на публичната и политическата подкрепа за действия в областта на климата и за повишаване на осведомеността относно съпътстващите ползи от борбата с изменението на климата, като например подобро качество на въздуха и обществено здраве, опазване на природните ресурси, икономически растеж и растеж на заетостта, повишена енергийна сигурност и намалени разходи за внос на енергия, както и предимства в сферата на международната конкуренция чрез иновации и технологично развитие; подчертава, че следва да се обърне внимание и на взаимосвързаността между изменението на климата и социалната несправедливост, миграцията, нестабилностите и бедността, както и на факта, че глобалните действия в областта на климата значително могат да допринесат за разрешаването на тези въпроси;
17. подчертава полезните взаимодействия между Парижкото споразумение, Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие, Рамковата програма от Сендай и Програмата за действие от Адис Абеба (финансиране на развитието), както и с други Конвенции от Рио, които представляват важни и взаимосвързани стъпки към гарантиране, че изкореняването на бедността и устойчивото развитие могат да бъдат разрешени едновременно;

COP 24 в Катовице

18. признава постигнатото по време на председателствата на COP 22 и COP 23, които подготвиха съвместно структурата на диалога „Таланоа“ през 2018 г., който беше широко одобрен от страните по Споразумението и стартира през януари 2018 г.; очаква с интерес първите резултати от него по време на COP 24 и политическите заключения след това, с които глобалната обща амбиция да бъде приведена в съответствие с дългосрочните цели на Парижкото споразумение до 2020 г.; оценява факта, че диалогът „Таланоа“ не се ограничава до обсъждания между националните правителства, а дава възможност на редица заинтересовани лица, включително региони и градове и избраните от тях представители, да насочат вниманието на национални и глобални политици към ключови въпроси, свързани с действията в областта на климата; приветства диалозите „Таланоа“ на градовете и регионите и очаква с интерес провеждането на по-нататъшните диалози в Европа; очаква с интерес приноса на недържавните участници и призовава всички страни по Споразумението да представят съвременно своя принос, за да се улесни политическите обсъждания в Катовице;
19. признава освен това, че въпреки постигнатия напредък по работната програма за действие от Париж (Наръчника) по време на COP 23 сме изправени пред

значителни предизвикателства, за да я изпълним и да постигнем конкретни решения по време на COP 24; призовава за извършване на цялата необходима подготвителна работа преди срещата на върха с цел финализиране на Наръчника, което е от основно значение за своевременното прилагане на Парижкото споразумение;

20. подкрепя приемането на Наръчник, според който да се изисква високо ниво на прозрачност със строги обвързващи правила за всички страни по Споразумението с цел точно измерване на напредъка и изграждане на допълнително доверие между страните по Споразумението, участващи в международния процес; изразява загриженост поради това, че някои страни по Споразумението все още не са склонни да работят за постигане на пълна прозрачност в измерването на емисиите; призовава всички големи икономики да заемат водеща роля в преговорите относно Наръчника и да насърчат обвързващи изисквания за системите за наблюдение и проверка, включително навременни и надеждни данни и оценки относно емисиите на парникови газове;
21. подчертава значението на допълването на Наръчника с основани на наблюдение данни за атмосферата с цел увеличаване на надеждността и точността на докладването; призовава Комисията, Европейската космическа агенция (ЕКА), Европейската организация за разработване на метеорологични спътници (EUMETSAT), Европейския център за средносрочни метеорологични прогнози (ECMWF), европейската научноизследователска инфраструктура „Интегрирана система за наблюдение на въглерода“ (ICOS), националните агенции за инвентаризация и научноизследователски центрове, както и други ключови участници да създадат оперативен капацитет, който да дава възможност за изготвяне на информация относно антропогенните емисии посредством спътникови данни, като се спазват необходимите изисквания, включително съвкупност от сателити;
22. подчертава значението на това ЕС да заеме единна позиция по време на COP 24 в Катовице, за да се гарантира неговата политическа власт и доверието в него; настоятелно призовава всички държави членки да подкрепят мандата на ЕС в преговорите и в двустранните срещи с други участници;
23. призовава Комисията и държавите членки да внесат изменението на климата в дневния ред на важни международни форуми в рамките на ООН и в органи като Г-7 и Г-20 и да търсят многостранни партньорства по конкретни въпроси от изпълнението на Парижкото споразумение и на ЦУР;

Откритост, приобщаване и прозрачност

24. призовава Комисията и държавите членки да поддържат и укрепват стратегическите партньорства с развитите държави и с нововъзникващите икономики, за да създадат група от лидери в областта на климата през следващите пет години и да покажат по-голяма солидарност с уязвимите държави; подкрепя трайния и активен ангажимент на ЕС в рамките на Коалицията на високите амбиции, както и по отношение на държавите, участващи в нея, с цел да покажат решимостта си за постигане на действително прилагане на Парижкото споразумение посредством изготвянето на стриктен Наръчник през 2018 г. и

провеждането на успешен диалог „Таланоа“ по време на COP 24;

25. подчертава, че ефективното участие на всички страни по Споразумението е необходимо за постигане на целта за ограничаване на повишаването на средната глобална температура с 1,5°C, което от своя страна изисква да се разгледат запазените или конфликтните интереси; отново заявява в този контекст своята подкрепа за поетата от правителствата, представляващи по-голямата част от населението на света, инициатива за въвеждане на специфична политика относно конфликтите на интереси в рамките на РКООНИК; призовава Комисията и държавите членки да се ангажират конструктивно в този процес, без да компрометират целите и целевите стойности на РКООНИК и Парижкото споразумение;
26. подчертава, че 80% от хората, разселени поради изменението на климата, са жени, които като цяло са по-силно засегнати от изменението на климата, отколкото мъжете, но поемат по-голяма тежест, като същевременно не участват в ключовото вземане на решения относно действията в областта на климата; поради това подчертава, че овластяването на жените, както и тяхното пълноценно и равноправно участие и лидерство на международни форуми като РКООНИК и в националните, регионалните и местните действия в областта на климата са от жизненоважно значение за успеха и ефективността на тези действия; призовава ЕС и държавите членки да включат перспективата за равенство между половете в политиките в областта на климата и да насърчат участието на жените от коренното население и защитниците на правата на жените в рамките на РКООНИК;
27. приветства решението на COP 23 за това Фондът за адаптация да продължава да обслужва Парижкото споразумение; признава значението на Фонда за тези общности, които са най-уязвими спрямо изменението на климата, и следователно приветства новите ангажименти на държавите членки спрямо Фонда в размер на 93 милиона щатски долара;
28. признава, че ЕС и неговите държави членки са най-големият източник на публично финансиране на борбата с изменението на климата; изразява загриженост, че действителните ангажименти, поети от развитите държави, далеч не отговарят на колективната им цел от 100 милиарда щатски долара годишно; подчертава важността на това всички развити страни по Споразумението да изпълнят приноса си за тази цел, тъй като дългосрочното финансиране е от решаващо значение, за да могат развиващите се държави да изпълнят целите си за адаптиране и за смекчаване на въздействието на изменението на климата;
29. подчертава, че бюджетът на ЕС следва да бъде в съответствие с международните ангажименти на ЕС в областта на устойчивото развитие и със средносрочните и дългосрочните му цели в областта на климата и енергията и следва да не бъде контрапродуктивен спрямо тези цели или да възпрепятства тяхното изпълнение; отбелязва със загриженост, че е вероятно целта за отпускане на 20% от общите разходи на ЕС за действия в областта на климата да не бъде изпълнена, и поради това призовава за корективни действия; подчертава още, че целите в областта на климата и енергията следва да бъдат от самото начало в центъра на политическите

обсъждания относно многогодишната финансова рамка (МФР) за периода след 2020 г., за да се гарантира, че ще бъдат налични необходимите за постигането им ресурси; припомня своята позиция да увеличи текущите свързани с климата разходи от 20 % на 30 % възможно най-скоро и най-късно до 2027 г.; счита, че всички оставащи разходи по МФР следва да бъдат в съответствие с Парижкото споразумение, а не да бъдат контрапродуктивни по отношение на усилията в областта на климата;

30. призовава за създаване на специален и автоматичен механизъм на ЕС за публично финансиране, който да предоставя допълнителна и подходяща подкрепа с цел за справедливо участие на ЕС при постигането на целта за международно финансиране на борбата с изменението на климата в размер на 100 милиарда щатски долара;

Роля на недържавните участници

31. припомня, че в Парижкото споразумение се признава важната роля на многостепенното управление в политиките относно климата и необходимостта от ангажиране с регионите, градовете и недържавните участници;
32. изразява задоволството си от нарастващото глобално мобилизиране на все по-широк кръг от недържавни участници, ангажирани с действия в областта на климата с конкретни и измерими резултати; подчертава решаващата роля на гражданското общество, частния сектор и правителствата на поднационално равнище за оказване на натиск и стимулиране на общественото мнение и държавните действия; призовава ЕС, държавите членки и всички страни по Споразумението да стимулират, да улесняват и да се ангажират в напълно прозрачен диалог с недържавни участници, които все по-често поемат водеща роля в борбата с изменението на климата, както и с участници на поднационално равнище, по-специално когато отношенията на ЕС с националните правителства в областта на политиката за климата са се влошили; приветства в този контекст ангажимента, поет по време на COP 23 от страна на 25 градове пионери, представляващи 150 милиона граждани, да станат градове с нулеви нетни емисии до 2050 г.;
33. призовава Комисията да активизира допълнително връзките си с местните и регионалните органи, за да засили тематичното и секторното сътрудничество между градовете и регионите както в рамките на ЕС, така и извън него, за да се разработят инициативи за адаптиране и устойчивост и да се укрепят моделите на устойчиво развитие и плановете за намаляване на емисиите в ключови сектори като енергетика, промишленост, технологии, селско стопанство и транспорт в градските и селските райони, например чрез туининг програми, чрез Програмата за международно градско сътрудничество, чрез подпомагане на платформи като Конвента на кметовете и чрез изграждане на нови форуми за обмен на най-добри практики; призовава ЕС и държавите членки да подкрепят усилията на регионалните и местните участници за въвеждане на регионално и местно определени приноси (по подобие на НОП), като посредством този процес могат да бъдат повишени амбициите в областта на климата;
34. насърчава Комисията да определи в своето предложение за дългосрочна стратегия

за нулеви нетни емисии до средата на века за ЕС конкретни цели за намаляване на емисиите на парникови газове за 2050 г. за всички сектори и да посочи ясен път за постигането на тези цели, включително конкретни основни етапни цели за 2035 г., 2040 г. и 2045 г.; призовава Комисията да включи предложения за начина на повишаване на поглъщанията от поглъщители в съответствие с Парижкото споразумение, за да се постигнат нулеви нетни емисии на парникови газове в ЕС най-късно до 2050 г. и скоро след това да се постигнат отрицателни емисии; призовава тази стратегия да гарантира справедливо разпределяне на усилията между секторите, да съдържа механизъм за включване на резултатите от петгодишния глобален преглед на постигнатото и да е отчита заключенията от предстоящия специален доклад на МКИК и препоръките и становищата на Европейския парламент, както и становищата на недържавни участници като местни и регионални органи, гражданското общество и частния сектор;

35. подчертава, че дългосрочната стратегия на ЕС следва да се счита за възможност за определяне на стратегически бъдещи приоритети за съвременна екологосъобразна икономика на ЕС, в която се използва напълно потенциалът на технологичния напредък, поддържа се високо равнище на социална сигурност, както и високи потребителски стандарти и която ще бъде полезна за промишлеността и за гражданското общество, по-специално в дългосрочен план;
36. насърчава Комисията и държавите членки да разработят стратегии и програми, за да разгледат прехода в секторите, дължащ се на декарбонизацията и технологичните развития, и за да дадат възможност за обмен на знания и добри практики между засегнатите региони, работници и предприятия, както и за да осигурят подкрепа за регионите и работниците, за да им помогнат да се подготвят за структурните промени, да търсят активно нов икономически потенциал и да разработват политики за стратегическо местоположение с цел да се гарантира справедлив преход към икономика на нулеви нетни емисии в Европа;
37. счита, че, за да се гарантира съответствието на НОП с ангажиментите на цялата икономика, изисквани от Парижкото споразумение, страните по Споразумението се насърчават да включат емисиите от международното корабоплаване и въздухоплаване и да договорят и прилагат мерки на международно, регионално и национално равнище, насочени към емисиите от тези сектори;

Всеобхватни усилия от страна на всички сектори

38. приветства продължаващото развитие на схемите за търговия с емисии в световен мащаб, и по-специално стартирането през декември 2017 г. на началния етап от китайската национална схема за търговия с въглеродни емисии, която обхваща енергийния сектор; приветства също така споразумението за свързването на СТЕ на ЕС и съответната швейцарска система, подписано в края на 2017 г., и насърчава Комисията да проучи допълнително такива връзки и други форми на сътрудничество с пазари на въглеродни емисии на трети държави и региони, както и да стимулира създаването на допълнителни пазари на въглеродни емисии и други механизми за ценообразуване на въглеродни емисии, които ще допринесат за намаляване на глобалните емисии, ще доведат до повече ефикасност и икономии на разходи и ще намалят риска от изместване на

въглеродни емисии чрез създаването на равнопоставени условия на конкуренция на световно равнище; призовава Комисията да въведе предпазни мерки, за да гарантира, че всяко свързване със СТЕ на ЕС ще продължи да предоставя допълнителен и постоянен принос за смекчаване на последиците от изменението на климата и няма да застрашава вътрешните ангажимент на Съюза по отношение на емисиите на парникови газове;

39. изразява съжаление, че транспортът е единственият сектор, чиито емисии са се увеличили от 1990 г. насам; подчертава, че това не е съвместимо с дългосрочното устойчиво развитие, което вместо това изисква намаляване на емисиите от всички сектори на обществото с по-големи и по-бързи темпове; припомня, че транспортният сектор ще трябва да бъде напълно декарбонизиран до 2050 г.;
40. изразява силното си разочарование, че предложението на Комисията относно стандартите за емисии на CO₂ след 2020 г. по отношение на пътническите автомобили и леките търговски превозни средства не е в съответствие с дългосрочните цели на Парижкото споразумение;
41. изразява загриженост относно равнището на амбиция на Схемата на ИКАО за компенсиране и намаляване на емисиите на въглероден диоксид в международното въздухоплаване (CORSIA) предвид текущата работа по стандартите и препоръчителните практики за прилагане на схемата, считано от 2019 г.; категорично се противопоставя на усилията за налагане на CORSIA за полетите в рамките на Европа, като се погават законодателството на ЕС и независимостта му при вземането на решения; подчертава, че е недопустимо допълнително изменение на проекта на стандартите и препоръчителните практики по отношение на CORSIA; призовава Комисията и държавите членки да направят всичко по силите си за укрепване на разпоредбите на CORSIA и следователно на бъдещото ѝ въздействие;
42. припомня Регламент (ЕС) 2017/2392 на Европейския парламент и на Съвета, и по-специално член 1, параграф 7 от него, в който ясно се посочва, че Европейският парламент и Съветът, като съзаконодатели, са единствените институции с правомощия да вземат решения по бъдещи изменения на Директивата относно СТЕ; призовава държавите членки, в духа на Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество, да изразят официално резерви във връзка със стандартите и препоръчителните практики по отношение на CORSIA, като посочат, че за прилагането на CORSIA и участието в доброволните ѝ етапи е необходимо предварителното съгласие на Съвета и на Европейския парламент;
43. припомня, че от Съюза беше предоставено друго удължаване на срока на дерогацията за външните на ЕИП полети за освобождаването им от СТЕ на ЕС до 2024 г. с цел да се улесни процесът на ИКАО за глобално решение по отношение на емисиите от въздухоплаването; подчертава обаче, че всяко допълнително изменение на законодателството следва да се извършва единствено ако е в съответствие с ангажимента на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове от цялата икономика, който не предвижда използването на компенсационни кредити след 2020 г.;
44. приветства факта, че във въздухоплаването благодарение на СТЕ на ЕС вече са

постигнати намаления/компенсации от около 100 милиона тона CO₂;

45. припомня, че се очаква емисиите на CO₂ от корабоплаването да се увеличат с 50% до 250% в периода до 2050 г., както и че вече съществуват технически решения за значителното намаляване на емисиите от корабоплаването; приветства споразумението относно първоначалната стратегия на ММО относно намаляването на емисиите на парникови газове от корабоплаването, прието по време на 72-рата сесия на Комитета по опазване на морската среда на ММО през април 2018 г., като първа стъпка за допринасяне на сектора за осъществяване на целта за температурата съгласно Парижкото споразумение; призовава ММО да постигне бързо съгласие относно новите задължителни мерки за намаляване на емисиите, необходими за постигане на целевите стойности, и подчертава, че е важно и наложително те да бъдат изпълнени преди 2023 г.; подчертава, че са необходими допълнителни мерки и действия за справяне с емисиите от морското корабоплаване, и поради това призовава ЕС и държавите членки да следят отблизо въздействието и изпълнението на споразумението на ММО и да разгледат възможността за допълнителни действия на ЕС, за да се гарантира, че емисиите на парникови газове от корабоплаването са в съответствие с целта за температурата съгласно Парижкото споразумение; настоятелно призовава Комисията да включи международното корабоплаване в предстоящата си стратегия за декарбонизация до 2050 г., за да насочи инвестиционните решения в ЕС към горива и технологии за задвижване с нулеви емисии на въглерод в областта на корабоплаването;
46. отбелязва, че обезлесяването и унищожаването на горите са причина за 20% от емисиите на парникови газове в световен мащаб; подчертава важната роля на горите и влажните зони за смекчаването на последиците от изменението на климата поради високия им потенциал за улавяне на въглерода; посочва, че естествените въглеродни поглътители и резервоари в ЕС и в световен мащаб следва да бъдат съхранени и подобрили в дългосрочен план и че общият размер на световните гори, както и капацитетът им за приспособяване и устойчивостта им спрямо изменението на климата трябва да бъдат допълнително увеличени, за да се постигне дългосрочната цел на Парижкото споразумение; подчертава още необходимостта от полагане на усилия за смекчаване на последиците от изменението на климата, които да бъдат насочени към сектора на тропическите гори и да започнат със справяне с основните причини за загубата на гори и изменението на климата;

Устойчивост по отношение на климата чрез адаптиране

47. призовава Комисията да преразгледа стратегията на ЕС за адаптиране, тъй като действията за адаптиране са неизбежна необходимост за всички държави, за да могат да сведат до минимум отрицателното въздействие от изменението на климата и да използват пълноценно възможностите за устойчив на климата растеж и за устойчиво развитие;
48. счита въвеждането в действие на платформата на местните общности и коренното население за един от успехите на COP 23 и за друга важна стъпка за реализирането на решенията от Париж; счита, че платформата ще улесни ефективния обмен на опит и най-добри практики по отношение на усилията и

стратегииите за адаптиране;

49. подчертава необходимостта от разработване на публични, прозрачни и лесни за използване системи и инструменти за проследяване на напредъка и ефективността на националните планове и действия за адаптиране;

Дипломация по въпросите на климата

50. решително подкрепя продължаването и по-нататъшното укрепване на политическия резонанс на Съюза и на неговата дипломация по въпросите на климата, която е от основно значение за извеждането на преден план на действията във връзка с изменението на климата в държавите партньори и по отношение на общественото мнение в световен мащаб; призовава за разпределяне на човешки и финансови ресурси в ЕСВД и в Комисията по начин, който да отразява по-добре силния ангажимент и повишената ангажираност към дипломацията по въпросите на климата; подчертава необходимостта от разработване на всеобхватна стратегия за дипломацията на ЕС по въпросите на климата и за интегриране на климата във всички области на външната дейност на ЕС, включително търговията, сътрудничеството за развитие, хуманитарната помощ и сигурността и отбраната;
51. подчертава, че задълбочаването на последиците от изменението на климата за международната сигурност и регионалната стабилност, произтичащи от влошаването на състоянието на околната среда, загубата на средства за препитание, предизвиканото от климата разселване на хора и свързаните с него форми на размирици, при които изменението на климата често се разглежда като умножаващ заплахите фактор; следователно настоятелно призовава ЕС и държавите членки да работят съвместно с партньорите си по света с цел по-добро разбиране, интегриране, предвиждане и управление на дестабилизиращите последици от изменението на климата; подчертава съответно значението на включването на дипломацията по въпросите на климата в политиките на ЕС за предотвратяване на конфликти;
52. призовава Комисията и държавите членки да създадат съюзи с големи амбиции, които да дават пример във включването на действия по отношение на климата в различните области на външната политика, включително търговията, международната миграция, реформата на международните финансови институции и мира и сигурността;
53. призовава Комисията да интегрира измерението на изменението на климата в международните споразумения за търговия и инвестиции, като постави ратифицирането и изпълнението на Парижкото споразумение като условие за сключването на бъдещи търговски споразумения; приканва Комисията да направи всеобхватна оценка на съгласуваността на съществуващите споразумения с Парижкото споразумение;

Промишленост и конкурентоспособност

54. подчертава, че изменението на климата е преди всичко социално предизвикателство и че поради това борбата с него следва да продължи да бъде

един от водещите принципи на политиките и действията на ЕС, включително в сферата на промишлеността, енергетиката, научните изследвания и цифровите технологии;

55. приветства усилията и постигнатия досега напредък от страна на европейските граждани, предприятия и промишленост за изпълнение на задълженията по Парижкото споразумение; насърчава ги да поставят по-големи амбиции и да се възползват в пълна степен от възможностите, произтичащи от Парижкото споразумение, като следват темпото на технологичното развитие;
56. подчертава, че прилагането на стабилна и предсказуема правна уредба и на ясни политически сигнали както на равнището на ЕС, така и на световно равнище улеснява и засилва свързаните с климата инвестиции; подчертава в това отношение значението на законодателните предложения от пакета „Чиста енергия за всички европейци“ за укрепване на конкурентоспособността на ЕС, овластяване на гражданите и определяне на цели, които са в съответствие с ангажиментите на ЕС по Парижкото споразумение и неговия петгодишен механизъм за преразглеждане;
57. приветства факта, че няколко други държави, в които са установени основни конкуренти на енергоемките промишлени сектори на ЕС, въведоха търговия с въглеродни емисии или други механизми за ценообразуване; насърчава други държави да ги последват;
58. подчертава, че е важно да се увеличи броят на качествените работни места и квалифицираните работници в промишлеността на ЕС, за да се даде тласък на иновациите му и на устойчивия му преход; призовава за цялостен и приобщаващ процес с цел разработване на визия за алтернативен бизнес модел в регионите с високо потребление на въглища и високи въглеродни емисии, в които има голям дял на работниците в зависими от въглерода сектори, за да се улесни устойчивата трансформация на процъфтяващите сектори и услуги, като същевременно се признават наследството и наличните умения на работната сила; подчертава важната роля на държавите членки за ускоряване на реформите, които могат да доведат до справедлив преход на работната сила в тези региони; припомня, че допълнителната финансова подкрепа от страна на ЕС играе незаменима роля в това отношение;

Енергийна политика

59. припомня, че инвестициите във възобновяема енергия в ЕС намаляват; поради това подчертава значението на възобновяемата енергия и на енергийната ефективност за намаляване на емисиите, както и за енергийна сигурност и за предотвратяване и облекчаване на енергийната бедност с цел защита и подпомагане на уязвимите и бедните домакинства; призовава за глобално насърчаване на мерките за енергийна ефективност и икономии от енергия и на разработването на възобновяеми източници на енергия и ефективното им въвеждане (например чрез стимулиране на собственото производство и на потреблението на източници на възобновяема енергия);
60. припомня, че отдаването на приоритет на енергийната ефективност, включително

чрез първия принцип на енергийната ефективност, и на глобалното лидерство в областта на възобновяемите енергийни източници са две от основните цели на Енергийния съюз на ЕС; подчертава значението на амбициозното законодателство в рамките на пакета „Чиста енергия“ за постигането на тези цели, както и на предстоящата стратегия за цели до средата на века за ефективното изпълнение в политиките на ЕС на ангажименти по силата на Парижкото споразумение за ограничаване на повишаването на средната температура в световен мащаб до много под 2°C, като за допълнителна цел е определено повишаването да се задържи под 1,5°C;

61. подчертава значението на разработването на технологии за съхраняване на енергия, интелигентни мрежи и оптимизация на потреблението, които ще допринесат за укрепване на ефективното въвеждане на възобновяемите източници на енергия в производството на електроенергия и секторите за топлоснабдяване и охлаждане за домакинствата;
62. призовава ЕС да окаже натиск върху международната общност за незабавно приемане на конкретни мерки, в т.ч. график, за постепенно премахване на субсидиите с вредно въздействие върху околната среда, които нарушават конкуренцията, възпират международното сътрудничество и възпрепятстват иновациите;

Научни изследвания, иновации, цифрови технологии и космическа политика

63. подчертава факта, че продължаващите и засилени научни изследвания и иновации в областта на смекчаването на последиците от изменението на климата, политиките за адаптиране, ресурсната ефективност, устойчивите ниски емисии и технологиите с нулеви емисии, устойчивото използване на вторични суровини („кръгова икономика“) и събирането на данни относно изменението на климата имат ключово значение за в борбата с изменението на климата по икономически ефективен начин и допринасят за намаляване на зависимостта от изкопаеми горива; поради това призовава да бъдат поети глобални ангажименти за стимулиране и насочване на инвестициите към тези области; подчертава необходимостта от отдаване на приоритет на финансирането на проекти за устойчива енергетика в рамките на новата програма „Хоризонт Европа“, като се имат предвид ангажиментите на Съюза в рамките на Енергийния съюз и съгласно Парижкото споразумение;
64. подчертава, че ЦУР представляват радикална промяна в международните политики за сътрудничество за развитие и че ЕС пое ангажимент да ги прилага в своята вътрешна и външна политика; подчертава в съответствие с външното измерение на ЦУР необходимостта от проучване на различни методи за подпомагане на развиващите се държави и нововъзникващите икономики в техния енергиен преход чрез, *inter alia*, мерки за изграждане на капацитет, помощ за намаляване на капиталовите разходи за възобновяеми енергийни източници и проекти за енергийна ефективност, трансфер на технологии и решения за развитието на интелигентни градове и отдалечени и селски общности, като по този начин им се помага да изпълняват ангажиментите си по Парижкото споразумение; приветства във връзка с това новосъздадения Европейски фонд за

устойчиво развитие;

65. припомня, че научните изследвания, иновациите и конкурентоспособността са сред петте стълба на стратегията на ЕС за енергиен съюз; отбелязва, че ЕС е решен да остане глобален лидер в тези области, като същевременно развива тясно научно сътрудничество с международните партньори; подчертава значението на изграждането и поддържането на силен иновационен капацитет както в развитите, така и в бързо развиващите се държави за внедряването на чисти и устойчиви енергийни технологии;
66. припомня фундаменталната роля на цифровите технологии за подпомагане на енергийния преход, и по-специално за подобряване на енергийната ефективност и икономии от енергия; подчертава ползите за климата, до които може да доведе цифровизацията на европейската промишленост, чрез ефективно използване на ресурсите и намаляване на материалоемкостта, както и чрез увеличаване на съществуващата работна сила;
67. изразява твърдо убеждение, че космическите програми на Съюза следва да бъдат проектирани по такъв начин, че да се гарантира, че допринасят за борбата с изменението на климата и за стратегиите за смекчаване на последиците от изменението на климата; припомня в този контекст специфичната роля на системата „Коперник“ и необходимостта да се гарантира, че тя включва услуга за мониторинг на CO₂; подчертава значението на поддържането на свободна, пълна и отворена политика за данните, тъй като това е от съществено значение за научната общност и подкрепя международното сътрудничество в тази област;

Действия в областта на климата в развиващите се държави

68. подчертава необходимостта от запазване на възможността за ограничаване на глобалното затопляне до 1,5°C и задължението на основните източници на емисии, включително ЕС, за бързо повишаване на техните усилия за смекчаване на последиците от изменението на климата, което може да породи значителни съпътстващи ползи за устойчивото развитие, както и за значително увеличаване на тяхната подкрепа за действия в областта на климата в развиващите се държави;
69. подчертава значението на вземането на решения, съобразени с изменението на климата, и на подкрепата за това чрез подобряване на услугите във връзка с климата, които са от особено значение за развиващите се държави; призовава това да стане важна цел на финансираните от ЕС научни изследвания и за полагане на големи усилия на ЕС за улесняване на трансфера на технологии към развиващите се държави; призовава за декларация на СТО относно правата върху интелектуалната собственост и изменението на климата, сравнима с тази относно Споразумението ТРИПС и общественото здраве, приета в Доха през 2001 г.;
70. припомня ангажимента на развитите държави да осигурят ново и допълнително финансиране за действия в областта на климата в развиващите се държави, което да възлиза на 100 милиарда щатски долара годишно до 2020 г.; признава необходимостта от продължително увеличаване и по-строгово осчетоводяване на финансовите усилия, включително като се обръща внимание на изискването финансирането да е ново и допълнително и като се включват само еквивалентните

на безвъзмездна помощ заеми, изчислени по метода, договорен в Комитета за подпомагане на развитието към ОИСР; препоръчва на държавите – членки на ЕС, да следват практиките, разработени от Комисията за използването на „маркерите от Рио“ за официална помощ за развитие с цел в областта на климата;

71. признава, че производството на повечето суровини за биогорива е пряко или непряко свързано със заплахи за продоволствената сигурност и правата и поминъка на бедните хора в развиващите се държави; отбелязва, че потенциалът на биогоривата да спомагат за намаляване на нетните емисии на парникови газове е по-малък от очаквания, и счита, че е необходимо политиката на ЕС по отношение на биогоривата да бъде допълнително изменена, докато изцяло отрази тази реалност;
72. призовава ЕС да спазва принципа на съгласуваност на политиките за развитие, заложен в член 208 от ДФЕС, тъй като той представлява основен аспект от приноса на ЕС към Парижкото споразумение; следователно призовава ЕС да гарантира съгласуваност между политиките си в областта на развитието, търговията, селското стопанство, енергетиката и климата;
73. припомня, че изменението на климата има както пряко, така и непряко въздействие върху производителността на селското стопанство; отново призовава за преобразяваща промяна в начина, по който произвеждаме и консумираме храни, в посока към агро-екологични практики в съответствие със заключенията на Международната оценка на знанията в областта на селското стопанство, науката и технологиите за развитие (IAASTD) и препоръките на специалния докладчик на ООН относно правото на храна; приветства инициативите, предприети от Организацията на ООН за прехрана и земеделие (ФАО), за увеличаване на мащаба на агро-екологията, за да се постигнат ЦУР; настоятелно призовава ЕС и неговите държави членки да определят рамката на политиката си за развитие по подобен начин, включително в инвестиционен прозорец за селското стопанство на ЕФУР;
74. подчертава, че нарастващото увеличаване на транспортните и свързаните с транспорта емисии на CO₂ подкопава ефективността на стратегията на ЕС относно изменението на климата; отбелязва, че насърчаването на насочено към износа развитие, включително чрез насочено към износа промишлено селско стопанство, трудно може да се съвмести с наложителната необходимост от смекчаване на последиците от изменението на климата;
75. счита, че ЕС следва да потърси начини за въвеждане на мерки за контрол на европейската търговия и потреблението на продукти, чието производство създава риск за горите, като например соя, палмово масло, евкалипт, говеждо, кожа и какао, като се вземат предвид поуките, извлечени от Плана за действие за прилагане на законодателството в областта на горите, управление и търговия (FLEGT) и Регламента за дървения материал и от мерките на ЕС за регулиране на други вериги на доставки, за да се прекратят или предотвратят сериозни вреди; отбелязва, че ключовете за успеха на такива усилия включват прилагане на проследимост и задължителни изисквания за комплексна проверка по цялата верига на доставка;

76. призовава Европейската инвестиционна банка бързо да прекрати отпускането на заеми за проекти, свързани с изкопаеми горива, и изисква от държавите – членки на ЕС, да прекратят всички гаранции за експортни кредити по проекти за изкопаеми горива; призовава за специални публични гаранции в полза на „зелените“ инвестиции, екологичните маркировки и фискалните предимства за „зелените“ инвестиционни фондове и за издаване на „зелени“ облигации;
77. подчертава значението на привеждането в действие на глобалната цел за адаптиране и на мобилизирането на значителни нови средства за адаптиране в развиващите се държави; призовава ЕС и неговите държави членки да поемат ангажимент за значително увеличаване на предоставяните от тях финансови средства за адаптиране; отчита необходимостта от напредък и по въпроса за загубите и вредите, за които следва да бъдат набрани допълнителни средства чрез новаторски източници на публични финанси, като се използва Варшавският международен механизъм;
78. подчертава необходимостта от проекти „отдолу нагоре“, ръководени на местно равнище, които да достигат до особено уязвимите хора и общности; отбелязва, че настоящият акцент върху операциите за смесено финансиране и гаранциите за улесняване на частните инвестиции благоприятства мащабните проекти, и призовава за подходящ баланс при използването на средства за подпомагане;
79. отбелязва, че авиационната промишленост разчита в голяма степен на компенсации на въглеродните емисии и че компенсациите за горите трудно могат да се измерят и не могат да бъдат гарантирани; подчертава необходимостта от това да се гарантира, че Схемата за компенсиране и намаляване на емисиите на въглероден диоксид в международното въздухоплаване (CORSIA) и други проекти по никакъв начин не вредят на продоволствената сигурност, поземлените права, правата на коренното население или биологичното разнообразие, както и че се спазва принципът на свободно предварително информирано съгласие;

Роля на Европейския парламент

80. счита, че след като трябва да даде одобрението си за международни споразумения и играе централна роля при изпълнението на национално равнище на Парижкото споразумение в качеството на съзакондател, той трябва да бъде добре интегриран в делегацията на ЕС; поради това изразява очакване да му бъде предоставена възможност да присъства на координационните заседания на ЕС в Катовице и да му бъде гарантиран достъп до всички подготвителни документи от момента на започване на преговорите;
81. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, на правителствата и парламентите на държавите членки и на Секретариата на РКООНИК с молба тя да бъде разпространена до всички страни по Конвенцията, които не са държави – членки на ЕС.